

MISJE KAPUCYŃSKIE

SPIS TREŚCI

Wstęp	str.
Gabon	str.
Szwecja	str.
Łotwa	str.
Białoruś	str.
Gwatemala, Honduras, Salvador	str.
Wielka Brytania	str.
Turcja	str.
Belgia	str.
Gruzja	str.
Australia	str.

Redakcja:
br. Łukasz Lewczuk

Projekt graficzny:
Anna Polubiec

Pomoc w przygotowaniu tekstów:
br. Piotr Wrotniak, br. Marek Gil, br. Krisjanis Dambergs,
br. Tomasz Juńczyk, br. Franciszek Pietruch,
br. Zbigniew Fryska, br. Paweł Szymala,
br. Rafał Chwedoruk, br. Tomasz Wroński.

Drozy Przyjacielu
i Dobroczynnicy Misji Kapucyńskich

Serdecznie pozdrawiam wszystkich, w których
rękach znalazło się niniejsze wydanie biuletynu
Serafickiego Dnieta Równy Misji.

Od momentu kiedy, kilka miesięcy temu, została
oni powierzona, przez Prezbiterium, troska o
prowadzenie Sekretariatu Misyjnego naszej Prowincji,
zaczęłam lepiej dostępną różnorodność naszych
obecności i zadań, które są stawiane przed bracia
pracującymi poza granicami naszego kraju.
Często wierszami oduwamy sobie jak bardzo różne
od naszej kultury i od siebie nawzajem są obecności
w Afryce, Ameryce Środkowej czy nawet bardzo
różniące się między sobą obecności w Europie.

Niniejsze pismo stanowi "informator i pigułka"
misji prowadzonych przez Narsedusko Prowincji
zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Zawiera ono
aktualny stan personalny naszych obecności, zagra-
nicznych oraz opis osiągnięć, trudności, potrzeb
i planów na przyszłość.
Dziękuję wszystkim za wyrozumiałość i zaangażowanie
w naszym misyjnym, polecając jednocześnie wszystkim
braci naszej prowincji, przede wszystkim modlitwę.

br. tukare Lewczuk OFMcap
sekretarz misyjny

Gabon

Bracia Kapucyni z Prowincji Warszawskiej są obecni w Gabonie od sierpnia 2000 roku. Po swoim przyjeździe otrzymali od Arcybiskupa Libreville pod opiekę pierwszą parafię w Essassa, w wiosce oddalonej 24 kilometry od stolicy. Dzisiaj Bracia opiekują się czterema parafiami w tej diecezji.

ESSASSA

br. Sławomir
Siczek

br. Jarosław
Antoniuk

br. Grzegorz
Świdorski

br. Mariusz
Zacharkiewicz

Pierwszy dom naszej obecności w Gabonie. W parafii jest kaplica główna i 5 dużych kaplic w innych wioskach: Bizango, Nkok, Nkol Tang, Ayeme Pleine, Ayeme Maritime; Przy parafii działa szkoła katolicka (zarządzana przez państwo) i przedszkole parafialne.

Osiągnięcia:

- rozwinęto duszpasterstwo w parafii, budując 1 kaplicę w wiosce Ayeme Plaine (dwie pozostałe w Bizango i Ayeme Maritime są w budowie);
- wybudowano pierwszy dom zakonny;
- złożono przedszkole parafialne;
- w trakcie budowy jest przychodnia parafialna, na którą środki zbierane były w Polsce.

Trudności:

- duże wpływy kultu bwiiti.

Plany:

- w związku z budowaną specjalną strefą ekonomiczną między Essassa i sąsiednią wioską Nkok oraz rządowym planem budowy osiedla mieszkaniowego, parafia ma szansę
- znacznie się rozwinąć;
- ukończenie budowy przychodni;
- ukończenie budowy dwóch kaplic w Bizango i Ayeme Pleine;
- rozwój duszpasterstwa.

Potrzeby:

- wsparcie budowy dwóch kaplic;
- dokończenie budowy przychodni;
- wsparcie duchowe.

MELEN

Sanktuarium Matki Bożej Gabońskiej. W roku 2002 kapucynom pracującym w Essassa, arcybiskup Liberville powierzył zaniedbane od lat Narodowe Sanktuarium Maryjne Matki Bożej Gabońskiej w Melen. Jest ono położone na północnych przedmieściach stolicy Gabonu.

Osiągnięcia:

- rozpoczęcie regularnego duszpasterstwa przy sanktuarium i jego rozkwit;
- sanktuarium pełni rolę parafii i miejscem pielgrzymek różnych grup z archidiecezji;
- rozpowszechniane jest duszpasterstwo maryjne;
- rozbudowanie i wykończenie kościoła sanktuarijnego i dojazdu do niego;
- wybudowanie domu zakonnego dla braci (jak dotąd nie powstała tam wspólnota);
- w drugim domu po sąsiedzku mieszkają już siostry serafitki z Polski;

- Plany:**
- dalszy rozwój duszpasterstwa;
  - erygowanie domu zakonnego;
  - budowa domu rekolekcyjnego.

Potrzeby:

- wsparcie personalne misji w Gabonie, aby można było utworzyć tutaj wspólnotę braci;
- wsparcie duchowe.

NTOUM

br. Paweł
Truszkowski

br. Jacek
Dytała

br. Piotr
Wrotniak

Miasto ok. 15 tys. mieszkańców położone przy drodze krajowej nr 1, pierwsze miasto za stolicą oddalone od niej o 40 km. W parafii św. Tomasza kapucyni z Polski obecni są od 2002 roku. Parafia miejska obsługująca 10 niewielkich kaplic na wioskach, a terytorium parafii rozciąga się na około 40 km z północy na południe i 20 kilometrów ze wschodu na zachód. Przy parafii jest szkoła katolicka zarządzana przez państwo, przedszkole parafialne ze żłobkiem przyjmujące w tym roku około 200 dzieci, przychodnia parafialna, gdzie przychodzi leczyć się miejscowa biedniejsza ludność.

Osiągnięcia:

- rozwinęto duszpasterstwo w parafii, organizując wspólnoty Odnowa w Duchu Świętym, Legion Maryi, neokatechumenat, grupy młodzieżowe, chóry parafialne;
- gruntownie przebudowano kościół, zmieniając dach, poszerzając o 5 metrów;
- w budowie na wykończeniu jest 20 metrowa wieża - dzwonnica, wybudowano mur ogrodzeniowy;
- przebudowano dom zakonny;
- rozbudowano przychodnię i przedszkole.

Trudności:

- rodzime kultury synkretyczne, wiele sekt, kościołów podających się za katolickie, co wywołuje zamieszanie;

Potrzeby:

- przeniesienie przychodni parafialnej do nowego, większego budynku;
- rozbudowa salek duszpasterskich;
- zmiana samochodu;
- wsparcie duchowe.

COCOBEACH

br. Dariusz
Jagodziński

br. Daniel
Stelmaszek

br. Michał
Saniewski

Miasteczko 3 tysieczne
oddalone od Ntoun o 83 km
na północ, położone przy granicy
z Gwineą Równikową. Istnieje tam
parafia od 2006 roku, kiedy to
zamieszkali tam stałe na kapucyni.
Wcześniej duszpasterze dojeżdżali
z Ntoun, Essassa czy Libreville. Do
parafii przynależą wiele kaplic na
wioskach, w tym 5 położonych jest przy
brzegu rzeki, gdzie dopłynąć można
jedyńie łodzią.

Osiągnięcia:

- rozwinęto stałe duszpasterstwo, organizując grupy: odnowa w Duchu Świętym, ministranci, chóry;
- rozbudowano dom zakonny;
- wybudowano kilka kaplic na wioskach;
- wykończono domu przeznaczonym na formację aspirantów do naszego zakonu;
- wyremontowano i wyposażono kościoły;
- zakup łodzi do wizytowania wiosek.

Plany:

- dalszy rozwój duszpasterstwa w parafii;
- wybudowanie przedszkola przy parafii.

Trudności:

- duży wpływ bawiti, lokalnego kultu synkretycznego, który oddziałuje również na parafian;
- stałe utrzymanie materialne i realizowanie projektów;
- zły stan drogi do Ntoun, który utrudnia dojazd do stolicy i do innych placówek.

Potrzeby:

- wsparcie na bieżące utrzymanie misji;
- wymiana samochodu;
- pomoc w realizowaniu projektów;
- wsparcie duchowe.

Pierwsi bracia kapucyni z Prowincji Warszawskiej przybyli do Szwecji jesienią 1986 r. Wszystkie nasze wspólnoty w Szwecji mają pod swoją opieką parafie. Dlatego mówiąc o „osiągnięciach i planach”, można ze wspólnym mianownikiem mówić o utrzymaniu i ciągłym rozwoju duszpasterstwa parafialnego, w warunkach, gdzie struktura kościelna jest organizmem stosunkowo młodym – diecezja Sztokholm powstała, na nowo po Reformacji, w 1953 r. (nota bene: 2 lata po wejściu w życie w Szwecji prawa do wolności wyznania). Stałym wyzwaniem jest troska o katechizację dzieci i młodzieży, co wiąże się z ciągłym zabieganiem o odpowiednich katechetów, którzy są wolontariuszami.

Stają potrzebą jest również modlitwa w naszej intencji, a w szczególności modlitwa o miejscowe powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego.

SZTOKHOLM – NACKA

br. Jan
Nowosielski

br. Marcin
Wojciechowski

Dom, który jako jedyny w Kustodii Szwecji jest własnością naszego Zakonu (pozostałe nasze klasztory i kościoły, którymi się opiekujemy są własnością diecezji Sztokholm), położony jest na wschodnich przedmieściach Sztokholmu. Jest to pierwsza parafia, która została nam powierzona w 1987 r. Parafia nie posiada własnego kościoła, a jedynie małą kaplicę w domu, w którym mieszkamy. Niedzielne eucharystie odprawiane są w kaplicy w katolickim hospocjum *Maria Regina* oraz w lokalach wynajmowanych od kościoła protestanckiego.

- Działalność:**
- działalność parafialna;
  - organizowanie katechizacji dzieci i młodzieży;
  - duszpasterstwo sióstr zakonnych;
  - duszpasterstwo Romów.

Trudności:

- brak własnego kościoła.

Potrzeby:

- wsparcie personalne.

SKÖVDE

br. Mirosław
Jankowski

br. Andrzej
Konopka

br. Jan
Maślowski

Miasto liczące 50 tys. Mieszkańców, położone między największymi jeziorami w Szwecji: Vännern i Vättern. Siedziba parafii od 1998 r. Wcześniej, przez 10 lat, bracia mieszkali w odległym o 50 km Lidköping.

Działalność:

- duszpasterstwo parafialne;
- kaplica w Lidköping (50 km);
- dojazdowe msze święte w niedziele
- Falköping, Mariestad;
- kapelania więzienna.

Trudności:

- rozległość terytorialna parafii,
związane z tym trudności
z dojazdem do kościoła.

GÖTEBORG – ANGERED

br. Robert
Zuczkowski

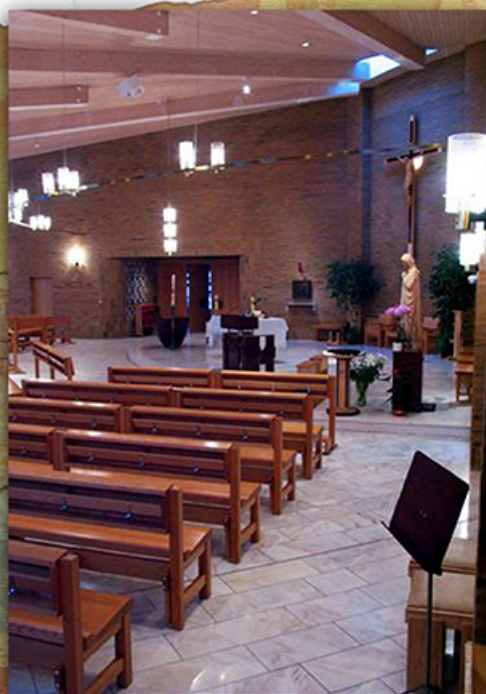

br. Adam
Piasecki

br. Marek
Gil

Przedmieścia Göteborga,
ok. 15 km na północny wschód od
centrum miasta. Parafia wcześniej, do
2000 r., prowadzona była przez
pasjonistów.

Działalność:

- opieka nad parafią;
- katechizacja;
- Msza św. dojazdowa w Alingsås (60 km), gdzie wymanijumemy kościół od kościoła protestanckiego;
- działalność Polskiej Misji Katolickiej.

Trudności:

- ogromna różnorodność narodowościowa (ponad 30 różnych grup narodowościowych mieszkających na terenie parafii).

SZTOKHOLM – HANINGE

br. Ryszard
Zieliński

br. Jarosław
Daniluk

Południowo-wschodniana
część metropolii Sztokholm, ok. 20 km
od centrum.

Działalność:

- duszpasterstwo parafialne;
- katechizacja;
- dojazdowa msza św. w Tyresö;
- duszpasterstwo sióstr zakonnych
i wspólnoty Trzeciego Zakonu
św. Franciszka w Uppsala.

Trudności:

- warunki lokalowe do katechezy;
- niepełna wspólnota.

Plany:

- przebudowa i powiększenie kościoła;
- przebudowanie lokali mieszkalnych, dostosowanie do potrzeb życia zakonnego.

Potrzeby:

- wsparcie personalne.

ŁOTWA

Kapucyńska obecność na Łotwie ma swoją długą historię. Przed wojną wiązała się ona z braćmi z Niemiec, z Prowincji Bawarii, a dziś z Warszawską Prowincją. Katolicy są na Łotwie w mniejszości, dominuje protestantyzm, a tak naprawdę ateizm, będący dziedzictwem komunizmu oraz rozwijają się różnego rodzaju sekty i kultury (widoczny jest nawet nawrót do pierwotnych kultów pogańskich). Obecnie pracuje na Łotwie 4-ech braci Polaków oraz 4-ech Łotyszy w 3-ech placówkach. Dla rozwoju duszpasterstwa i życia braterskiego istnieje potrzeba wsparcia personalnego przez braci z Polski.

RYGA

br. Witold
Wiśniewski

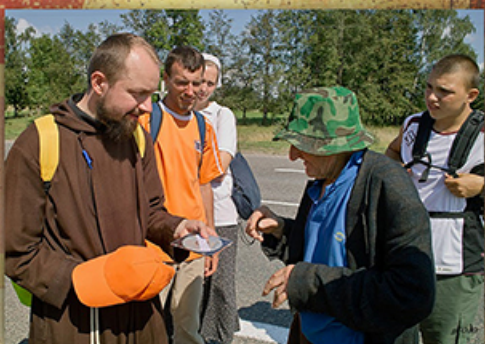
br. Aldis
Ziemelis

br. Krisjanis
Dambergs

br. Olgeris
Aleksans

Działalność i osiągnięcia:

- duszpasterstwo parafialne w mieście i kaplicy dojazdowej;
- wsparcie duszpasterskie wspólnot neokatechumenalnych, grup ewangelizacyjnych dla młodzieży i dorosłych, Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, Legionu Maryi, grup modlitewnych;
- opieka duszpasterska w dwóch szpitalach;
- prowadzony jest remont domu zakonnego.

Plany:

- rozwój duszpasterstwa;
- wykończenie prac remontowych.

Potrzeby:

- wsparcie personalne braci;
- finanse na prace budowlane;
- wsparcie modlitwne.

OLAINE

br. Bogusław
Nęcza

br. Adam
Koc

Działalność i osiągnięcia:

- duszpasterstwo parafialne na miejscu i trzech kaplicach dojazdowych;
- wsparcie duszpasterskie grupy ewangelizacyjnej w parafii;
- trwają prace nad wykończeniem budowanego od podstaw klasztoru i kościoła.

Plany:

- wykonanie w kościele podłogi i wystroju prezbiterium.

Potrzeby:

- wsparcie personalne braci;
- finanse na prace budowlane;
- wsparcie modlitewne.

VILAKA

br. Stanisław
Kowalski

br. Józef
Kornaszewski

Działalność i osiągnięcia:

- duszpasterstwo parafialne na miejscu i trzech kaplicach dojazdowych;
- prowadzone są katechezy w szkołach.

Trudności:

- potrzeba znajomości języka ładgalskiego, w którym prowadzone jest duszpasterstwo, w tym rejonie Łotwy;
- duża odległość, blisko 300 km, od innych obecności braci;
- duże odległości w parafii, której długość wynosi ok. 60 km.

Plany:

- podjęcie koniecznych remontów.

Potrzeby:

- wsparcie personalne braci z Polski;
- rozwinięcie duszpasterstwa i dzieła nowej ewangelizacji;
- wsparcie modlitewne.

Białoruś

br. Marek
Pasiut
(Dokszyce)

br. Wojciech
Wróblewski
(Dokszyce)

br. Tadeusz
Kowalski
(Wierchniedwiński)

br. Ariusz
Małyska
(Mołodeczno)

W latach 1988-90, kiedy zliberalizowała się praktyka władz radzieckich względem Kościoła, z przejściową pomocą duszpasterską udawali się na Białoruś niektórzy bracia z Prowincji Warszawskiej. Regularna pomoc personalna Prowincji Warszawskiej dla braci na Białorusi okazała się możliwa od 1990 r. kiedy to wyjechali dla podjęcia tam stałej pracy pierwsi bracia. Odpowiadając na widoczny rozwój na Zakonu na Białorusi, Minister Generalny wydał dekret podnoszący tę obecność do rangi Wiceprowincji, który wszedł w życie z dniem 19 kwietnia 1997 roku. Nowa Wiceprowincja otrzymała za patrona Bł. Honorata Koźmińskiego. Obecnie Wiceprowincja posiada osiem placówek, w których pracuje dwudziestu sześciu braci, w tym czterech Polaków.

Osiągnięcia:

- rozwój obecności kapucynów;
- duży wkład w rozwój infrastruktury kościelnej;
- rozkwit duszpasterstwa i ożywienie życia Kościoła.

Potrzeby

- finansowe - kontynuacja i rozpoczęcie budów w Mołodecznie i Mińsku;
- wsparcie personalne;
- rozwój duszpasterstwa i dzieła nowej ewangelizacji.

Trudności:

- po początkowym duszpasterstwie w języku polskim, konieczność pracy najpierw w języku rosyjskim a potem białoruskim;
- zastane trudne warunki socjalne i mieszkaniowe;
- utrudnienia wynikające ustroju funkcjonującego w państwie;
- poszukiwanie finansów.

Plany:

- wykończenie budowy kościoła i klasztoru w Mołodecznie;
- rozpoczęcie budowy kościoła i klasztoru w Mińsku;
- przeniesienie Kurii Wiceprowincji do Mińska;
- państwowa rejestracja Zakonu.

Gwatemala Honduras Salwador

br. Franciszek
Gaca
(Chiquimul)

br. Zygmunt
Prusiński
(Chiquimula)

br. Stanisław
Miciuk
(Guatemala)

br. Bogdan
Filipiuk
(Quezaltepeque)

br. Józef
Bielecki
(Santa Ana)

Polscy kapucyni obecni są w Ameryce Środkowej od 1972 roku, pracując w Wiceprowinacji Gwatemali - Hondurasu - Salwadoru. Tworzą tam międzynarodową braterską wspólnotę z braćmi pochodzącymi z Hiszpanii, USA, Brazylii i wywodzącymi się z miejscowej ludności indiańskiej. Najczęściej prowadzą parafie, katechizują, organizują wyprawy misyjne w trudno dostępne górskie obszary. Dziś ta obecność nie wymaga już personalnego wsparcia braci z Polski ponieważ można się cieszyć licznymi rodzimymi powołaniami.

Osiągnięcia:

- położono fundamenty pod duszpasterstwo tej części Ameryki Środkowej organizując parafie;
- rozpowszechniono Trzeci Zakon św. Franciszka z Asyżu;
- bracia z Polski mieli ogromny wkład w rozbudowę infrastruktury budując liczne kościoły i kaplice;
- pomoc materialna dla potrzeb miejscowej ludności i odbudowy po częstych trzęsieniach ziemi;
- zakładanie szkół.

Potrzeby:

- materialne: budowa pomieszczeń duszpasterskich i budowa sieci kanalizacyjnych;
- rozwój duszpasterstwa przez katechizację i inicjatywy nowej ewangelizacji.

Trudności:

- powszechna bieda społeczeństwa, analfabetyzm;
- wymagający klimat;
- potrzeba zaangażowania budowy;
- zagrożenie życia i niebezpieczeństwo wynikające z konfliktów wojkowych;
- wierzenia pogańskie i synkretyzm religijny.

Wielka Brytania

br. Krzysztof
Przybylski
(Erith)

br. Zbigniew
Fryska
(Erith)

br. Jarosław
Konopko
(Chester)

br. Paweł
Sierotko
(Chester)

br. Lucjan
Zaniewski
(Oxford)

Z Prowincją Wielkiej Brytanii współpracujemy w ramach zakonnej solidarności braterskiej od roku 2006. Obecnie w Prowincji Wielkiej Brytanii przebywa pięciu Braci z Prowincji Warszawskiej. Bracia w Chester i Erith angażują się w duszpasterstwo parafialne, posługę sakramentalną, ewangelizację Polaków. Br. Lucjan Zaniewski pełni obecnie funkcję Definitora (Radnego) w Prowincji Wielkiej Brytanii a także wychowawcą w Postnowiciacie.

Osiągnięcia:

- obecność braci z Polski ożywiła podeszłe w latach wspólnoty kapucyńskie w Anglii tworząc prawdziwie wspólnoty braterskie;
- lokalne duszpasterstwo Polaków, po kilku latach obecności Braci nieliczna grupka uczestników Mszy świętych w języku polskim urosła w zgromadzenie ponad 200 osób każdej niedzieli w naszych kościołach Erith i w Chester;
- powstanie polskich wspólnot modlitewnych przy obu wspomnianych parafiach;
- zaangażowanie w życie parafii sprzyja integracji z lokalną społecznością;
- świadectwo, chociażby przez chodzenie w habitach, jest dość ważnym elementem tej obecności.

Trudności:

- proces inkulturacji, przystosowania się do funkcjonowania i pracy w odmiennych warunkach wspólnoty kapucyńskiej oraz zwyczajów, tradycji Kościoła
- Katolickiego w Anglii;
- zaangażowanie w sprawy lokalne i własne obowiązki nie ułatwiają kontaktów z braćmi z Polski przebywającymi w innych klasztorach.

Potrzeby:

- wsparcie modlitwne, zarówno całemu Kościołowi w Anglii, który stoi przed ważnymi wyzwaniami w obronie wiary i moralności, jak i braciom i ich posłudze;
- Polacy, którzy są otaczani posługą duszpasterską, to w większości ludzie młodzi, małżeństwa i rodziny; wielu zmagają się z trudnościami z zatrudnieniem, z problemami w relacjach rodzinnych.

Plany:

- praca nad głębszą integracją z braćmi z Prowincji Wielkiej Brytanii i Kościołem lokalnym;
- ciągła poprawa w posługiwaniu się językiem angielskim;
- wspieranie inicjatywy Polaków we wspólnotach modlitwnych.

Turcja

br. Paweł
Szymala
(Mersin)

br. Jacek
Nowacki
(Meryemana)

br. Bartosz
Poznański
(Meryemana)

W 2007 roku 2-óch braci wsparło personalnie Kustodię Turcji, która podlega jurysdykcji Prowincji Emilia-Romagna. Obecnie w Turcji pracuje 3 braci, posługując w miejscach obecności pierwszych chrześcijan i rozwoju Kościoła. Głównym zadaniem jest bycie dla i z chrześcijanami w ich środowisku z problemami dnia codziennego osób, które są nierzadko marginalizowane w społeczeństwie, pomijane w ustroju państwowym i nierzadko prześladowane fizycznie ze względu na ich wiarę. Bracia zajmują się duszpasterstwem parafialnym oraz w sanktuarium maryjnym Domku Maryi w Efezie. Bracia organizują i zabezpieczają infrastrukturę dla grup pielgrzymkowych przez gościnę i stworzenie miejsc noclegowych.

Osiągnięcia:

- nieprzerwana obecność w Turcji od 1625 roku;
- kapucyni są najbardziej rozbudowaną i najbardziej oddziałującą na chrześcijan wspólnotą zakonną w Turcji;
- pozytywne relacje ekumeniczne i na terenie dialogu międzyreligijnego;
- stworzenie infrastruktury promującej grupy pielgrzymkowe.

Trudności:

- brak osobowości prawnej Kościoła Katolickiego w strukturze państwowej powoduje utrudnienia natury prawnej;
- niemożność kształcenia chrześcijańskiego i prowadzenia formacji zakonnej na terenie Turcji;
- spadająca liczba i laicyzacja chrześcijan lokalnych;
- utrzymanie budynków po dawnych naszych szkołach.

Plany:

- pomoc chrześcijanom w odkryciu Turcji jako Ziemi Świętej Początków Kościoła;
- promowanie spotkań młodzieży zagranicznej z miejscową w celu dowartościowania tożsamości chrześcijańskiej.

Potrzeby:

- dostrzeżenie tureckich wspólnot chrześcijańskich jako dobro wspólne Kościoła;
- nawiązanie szerszych kontaktów z chrześcijańskimi ośrodkami edukacyjnymi;
- potrzeba chętnych do życia w charyzmie Brata Mniejszego Kapucyna w tureckiej mniejszości chrześcijańskiej.

BELGIA

br. Marcin
Derdziuk
(Antwerpia)

br. Rafał
Chwedoruk
(Antwerpia)

Bracia Kapucyni Prowincji Warszawskiej są obecni w Belgii od września 2010, dzięki zaproszeniu braci Prowincji Flamandzkiej, ze względu na brak powołań w tym miejscu. Obecnie dwóch naszych braci mieszka w Antwerpii razem z miejscowymi braćmi. W planach jest utworzenie wspólnoty międzynarodowej ze względu na wielokulturowy i multi językowy charakter tego miasta. Mieszka tu ponad 150 narodowości, wśród których jest około 15tys. Polaków, potrzebujących opieki duszpasterskiej. Obecnie bracia angażują się w pracę z Belgami i Polakami.

DUSZPASTERSTWO

W języku niderlandzkim:

- Eucharystia i kazania w naszym kościele;
- adoracja Najświętszego Sakramentu w każdy piątek;
- pozaszkolna katecheza dzieci, schola.

Praca z Polakami:

- dwie Msze św. w naszym kościele;
- oaza młodzieżowa, Kościół domowy, schola, ministranci, katecheza w szkole, kursy przedmażeńskie, spotkania AA.

Trudności:

- wynikający z dużej różnicy wieku i kultury brak satysfakcjonującej więzi i relacji braterskich.

Potrzeby:

- wsparcie personalne braci z Polski.

Europese Commissi

Gruzja

br. Tomasz
Wronski
(Achalciche)

Misja jest przedsięwzięciem międzyprovincialnym. Na początku jedzie dwóch braci, w tym br. Tomasz Wronski z Warszawskiej Prowincji. Pierwsze kroki to nauka języka, przynajmniej pół roku. później naszym docelowym terenem działalności będzie południe, miejscowość Achalciche. Tam jest większe skupisko katolików, którzy przez wiele lat pozostawali jednak bez stałego duszpasterstwa. Jest to powrót Zakonu na te tereny, gdzie przez 200 lat był obecny, do 1845 roku. Kościół Katolicki w Gruzji liczy ok. 50 000 wiernych.

br. Bernard
Morawski
(Adelaide)

Od 2007 roku w Prowincji Australii pracuje br. Bernard Morawski. Obecnie pełni posługę proboszcza w Adelaide.

Sekretariat Misji Warszawskiej Prowincji
Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów

ul. Kapucyńska 4
00-245 Warszawa

tel. +48 797 907 140
e-mail: kapucyni.misje@gmail.com
www.misje.kapucyni.eu

numer konta: Pekao S.A. 03 1240 6292 1111 0000 5019 9015

Sekretariat Misyjny
Prowincja Warszawska
Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów